

Spm. nr. S 4538

Til statsministeren (25/6 04) af:

[Peter Skaarup](#) (DF):

»Hvilke oplysninger kan statsministeren give i relation til den såkaldte bevisordre (2003/0688), der forhandles om på EU-plan, med henblik på at lette tilvejebringelsen af beviser på tværs af landegrænser, kan statsministeren bekræfte, at dansk politi af eksempelvis belgisk politi, hvor der ikke eksisterer en beskyttelse af kilder, kan beordres til at fremskaffe materiale til brug for en straffesag eventuelt ved en ransagning mod en journalists kontor og bopæl som i Hans-Martin Tillacks tilfælde, og i forlængelse heraf oplyse, om statsministeren vil arbejde for, at kildebeskyttelse udtrykkeligt bliver nævnt i den paragraf, der handler om, hvornår et land kan nægte at udlevere beviser til et andet land?«

Begrundelse

Spørgeren henviser til tidsskriftet »Journalisten« nr. 6 i indeværende år, der i en større artikel om overgrebet i Belgien på den tyske EU-kritiske journalist Hans-Martin Tillack berører den såkaldte bevisordre, der angiveligt skulle lette udvekslingen af beviser mellem EU-landene. Det fremgår af omtalen, at belgiske myndigheder ifølge forslaget eksempelvis vil kunne beordre dansk politi til at skaffe materialet i en strafferetssag i Belgien til veje eventuelt gennem en ransagning, uden at Danmark har ret til at sige nej. Afdelingsforstander i medie-jura ved Danmarks Journalisthøjskole, Oluf Jørgensen, udtrykker stærk bekymring ved forslaget. Oluf Jørgensens bekymring går bl.a. på, at det tilsyneladende ikke kun er domstole, der kan udstede bevisordrer hen over grænserne, men også anklagemyndigheden, ligesom det ikke kun er meget alvorlige typer af forbrydelser, der er omfattet. Oluf Jørgensen opfordrer til, at der i forslaget indføres en tilføjelse om, at når det gælder reglerne om kildebeskyttelse, skal man fortsat følge reglerne i det land, der skal udlevere materialet. Han er desuden af den opfattelse, at kildebeskyttelse udtrykkeligt bør nævnes i den paragraf, der handler om, hvornår et land kan nægte at udlevere beviser til et andet land. Steve Peers, der er professor ved universitet i Essex, udtrykker også stærk kritik af bevisordren, hvor pressefriheden ikke er nævnt som en hjemlet interesse.

Svar (4/8 04)

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Justitsministeren har til brug for besvarelsen oplyst følgende:

Som nævnt i spørgsmålet er der på EU-plan fremsat forslag til en rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse til fremskaffelse af genstande, dokumenter og data til brug i straffesager (KOM (2003) 688 endelig). Det fremsatte forslag har til formål at sikre, at en europæisk bevissikringskendelse, som er udstedt i en medlemsstat (udstedelsesstaten), som udgangspunkt skal anerkendes af den medlemsstat, der skal gennemføre kendelsen (fuldbyrdesstaten), uden yderligere formaliteter. Af forslaget følger dog, at fuldbyrdelsen af den europæiske bevissikringskendelse sker på samme måde, som myndigheden i fuldbyrdesstaten normalt fremskaffer bevismateriale.

Det følger endvidere af forslaget, at medlemsstaterne ikke i ethvert tilfælde vil skulle anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, og medlemsstaternes fuldbyrdende myndigheder vil således bl.a. kunne afvise at anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis der ifølge fuldbyrdesstatens lovgivning gælder immuniteter og privilegier, der gør det umuligt at fuldbyrde den europæiske bevissikringskendelse, jf. forslagens artikel 15, stk. 2, litra b.

Denne bestemmelse – som svarer til, hvad der følger af den allerede vedtagne rammeafgørelse om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder og bevismateriale (artikel 7, stk. 1, litra b) – indebærer efter Justitsministeriets opfattelse, at fuldbyrdesstatens myndigheder vil kunne afslå at anerkende og fuldbyrde en europæisk bevissikringskendelse, hvis det bevismateriale, som kendelsen vedrører, vil skulle fremskaffes gennem tvangsindgreb hos personer, der er omfattet af retsplejelovens § 172 (dvs. redaktører og redaktionelle medarbejdere), og der er tale om materiale, som indeholder oplysning om forhold, som de pågældende personer efter retsplejelovens § 172 er fritaget for at afgive forklaring om som vidne i sagen.

De særlige begrænsninger, der således gælder i dansk ret med hensyn til ransagning, beslaglæggelse og editionspålæg vedrørende materiale hos bl.a. journalister, jf. herved bestemmelserne i retsplejelovens § 795, stk. 2, § 803, stk. 2, og § 804, stk. 4, vil således efter Justitsministeriets opfattelse kunne opretholdes, hvis det fremsatte forslag til rammeafgørelse om en europæisk bevissikringskendelse vedtages.